

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง เป้าหมายของธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กรรมการหมู่บ้าน ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 147 คน (ส่วนสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง 2554)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 108 คน โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane 1973 : 727) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

e แทน ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดได้ไม่เกิน .05

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{147}{(1 + 147 (.0025))}$$

$$n = \frac{147}{1.367}$$

$$n = 107.534$$

$n = 108$ เพื่อให้ได้จำนวนเต็มจึงปัดเศษจาก 107.534 คน เป็น 108 คน

หลังจากได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 108 คน แล้วผู้วิจัยได้กำหนดการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดย กำหนดให้มีกลุ่มตัวอย่างจากทุกหมู่บ้าน จากการหาสัดส่วนโดยการเทียบบัญชีใดตรงยงค์ (ดังตารางที่ 2)

ตัวอย่าง เช่น จำนวนประชากรทั้งหมด 147 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง = 108 คน

ถ้าประชากรบ้านห้วยน้ำคำโดยการเลือก 14 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง = $\frac{108 \times 14}{147} = 10$ คน

147

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับ ที่	หมู่บ้าน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
		โดยตำแหน่ง	โดยการเลือก	โดยตำแหน่ง	โดยการเลือก
1	หมู่ที่ 1 บ้านห้วยน้ำคำ	6	14	4	10
2	หมู่ที่ 2 บ้านป่ากุง	5	16	4	12
3	หมู่ที่ 3 บ้านหนองคู	5	15	4	11
4	หมู่ที่ 4 บ้านจันทน์	5	10	4	7
5	หมู่ที่ 5 บ้านโคกสี	5	11	4	8
6	หมู่ที่ 6 บ้านหนองปลิง	5	13	4	9
7	หมู่ที่ 7 บ้านโนนสมบูรณ์	5	13	4	9
8	หมู่ที่ 8 บ้านศรีวิไลย์	5	14	4	10
รวม		41	106	32	76
		147		108	

จากนั้นจึงสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการนำสลากชื่อของ กรรมการหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้าน มีทั้งหมด 8 หมู่บ้าน จัดกล่องจำนวน 8 กล่อง แต่ละกล่องมีสลาก รายชื่อของกรรมการหมู่บ้าน ตามจำนวนของกรรมการหมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้าน อยู่ในกล่อง แล้วทำ การหยิบขึ้นมาทีละคน พร้อมจดบันทึกไว้แล้วนำสลากเดิมหย่อนลงในกล่องอีกเพื่อให้ทุกคนมี โอกาสถูกเลือกเท่าๆกัน จนได้กลุ่มตัวอย่างครบทั้ง 8 หมู่บ้าน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง รวม 108 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามปลายปิด และแบบสอบถาม ปลายเปิด แบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานะตำแหน่งของกรรมการหมู่บ้าน

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับเป้าหมายของธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วน

ตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด 2546: 100)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเป้าหมายของธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วน

ตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เป็นแบบคำถามปลายเปิด จำนวน 7 ข้อ

2. การสร้างเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 กำหนดขอบเขตของคำถาม เพื่อให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดวัตถุประสงค์และ องค์ประกอบที่ทำให้ทราบถึงระดับเป้าหมายของธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม แล้วนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม ทั้งแบบสอบถามปลายปิดและแบบปลายเปิด

2.3 นำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ แก้ไข และเสนอแนะปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมและถูกต้องของแบบสอบถาม

2.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญให้พิจารณา และทำการ ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษา สถิติการวิจัย และพัฒนาความสอดคล้องระหว่างข้อ

คำถามกับวัตถุประสงค์ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) ซึ่งใช้เกณฑ์ประเมินความสอดคล้องกำหนดค่าตัวเลขดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 249)

ค่า +1 หมายถึง สอดคล้อง

ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ค่า -1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง IOC

ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ

2.4.1 นายกิตติศักดิ์ โคนแสงรักษา ร.ป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์) ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิงเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

2.4.2 นางปราณี จงจอหอ กศ.ม. (บริหารการศึกษา) ตำแหน่ง วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาลบ้านส่องนางโย เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

2.4.3 ดร.ไพศาล วรคำ กศ.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่ง อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ การวัดผลและประเมินผล

3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 นัแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจแก้จากผู้เชี่ยวชาญที่มีค่าเฉลี่ย IOC ตั้งแต่ .67 ขึ้นไป ไปทดลองใช้ (Try-out) กับกรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ลี เจ. ครอนบราค (Lee J. Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 100) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งหมดเท่ากับ 0.98

3.2 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้ข้อมูลครบสมบูรณ์ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อเรียนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ขออนุญาตเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัด

อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เพื่อส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง ถึงประธาน กรรมการหมู่บ้านทั้ง 8 หมู่บ้าน เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือจากคณะกรรมการ หมู่บ้านเป็นผู้ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูล และประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลับตามเวลาที่กำหนด เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และประมวลผล

2. ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บแบบสอบถามกับประธานกรรมการหมู่บ้านทั้ง 8 หมู่บ้าน ด้วยตนเอง โดยได้รับความร่วมมือจากกรรมการหมู่บ้านที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างช่วยในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนครบทุกฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการ ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์และถูกต้อง
 - ตอนที่ 1 เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ สถานะตำแหน่งของกรรมการ หมู่บ้านและหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ โดยการหาค่าเฉลี่ยและหาค่าร้อยละ
 - 2 นำแบบสอบถามที่กรรมการหมู่บ้านแสดงความคิดเห็นแล้ว ลงรหัสตามแบบการ ลงรหัส (Coding form)
 - 3 นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วให้คะแนนแต่ละข้อ โดยกำหนดไว้ 5 ระดับ ตามวิธีการ ของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด.2546 : 100)

ระดับเป้าหมายมากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
ระดับเป้าหมายมาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ระดับเป้าหมายปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
ระดับเป้าหมายน้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
ระดับเป้าหมายน้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน
 4. นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว ไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ แล้วนำมาเทียบเกณฑ์ค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 100)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	ระดับเป้าหมายมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับเป้าหมายมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	ระดับเป้าหมายปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	ระดับเป้าหมายน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	ระดับเป้าหมายน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สถิติดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป (สถานะ) ของกรรมการหมู่บ้าน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ระดับเป้าหมายของธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความคิดเห็นแบ่งกลุ่มตามสถานะ โดยตำแหน่ง โดยการเลือก ใช้ t-test และหมู่บ้านของกรรมการหมู่บ้าน ใช้ F-test (One-way ANOVA) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กรณีพบความแตกต่าง ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ LSD (Least Significant Difference)
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ ใช้การแจกแจงความถี่และพรรณนาความ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY